

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 262 – Zondag 30 maart 2025 – 4^e zondag Veertigdagentijd

Zondag “Laetare”

Hoe ziet God ons mensen? Eigenlijk is dat een vraag zonder antwoord: onze God is een onpeilbaar groot mysterie. Maar sporen van dit geheim kunnen we vinden in de geschiedenis van Israël en, vooral, in het verhaal van Jezus van Nazaret. Zo houden de lezingen van iedere zondag ons steeds weer een spiegel voor, waarin we God met ons mensen aan het werk zien. Daardoor kunnen we gaan voelen en vermoeden hoe de Eeuwige ons mensenkinderen ziet en liefheeft. Vandaag - halfvasten, op deze zondag Laetare, Verheugt u - willen we daar blij en dankbaar voor zijn.

Gods Woord op Zondag 30 maart 2025, 4^e zondag Veertigdagentijd

*Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus
Christus volgens Lucas (Lc. 15, 1-3. 11-32)*

In die tijd kwamen de tollenaars en zondaars van allerlei slag bij Jezus om naar Hem te luisteren. De Farizeeën en de Schriftgeleerden morden daarover en zeiden: “Die man ontvangt zondaars en eet met hen.” Hij hield hun deze gelijkenis voor: “Een man had twee zonen. Nu zei de jongste van hen tot zijn vader: Vader geef mij het deel van het bezit waarop ik recht heb. En de vader verdeelde zijn vermogen onder hen. Niet lang daarna pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land. Daar verkwistte hij zijn bezit in een losbandig leven. Toen hij alles

opgemaakt had kwam er een verschrikkelijke hongersnood over dat land en hij begon gebrek te lijden. Nu ging hij in dienst bij een der inwoners van dat land die hem het veld instuurde om varkens te hoeden. En al had hij graag zijn buik willen vullen met de schillen die de varkens aten, niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot nadenken en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben eten in overvloed, en ik verga hier van de honger. Ik ga weer naar mijn vader en ik zal hem zeggen: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten maar neem mij aan als een van uw dagloners. Hij ging dus op weg naar zijn vader.

Zijn vader zag hem al in de verte aankomen en hij werd door medelijden bewogen; hij snelde op hem toe viel hem om de hals en kuste hem hartelijk. Maar de zoon zei tot hem: Vader, ik heb misdaan tegen de hemel en tegen u; ik ben niet meer waard uw zoon te heten. Doch de vader gelastte zijn knechten: Haalt vlug het mooiste kleed en trekt het hem aan, steekt hem een ring aan zijn vinger en trekt hem sandalen aan. Haalt het gemeste kalf en slacht het; laten we eten en feestvieren, want deze zoon van mij was dood en is weer levend geworden, hij was verloren en is teruggevonden. Ze begonnen dus feest te vieren. Intussen was zijn oudste zoon op het land. Toen hij echter terugkeerde en het huis naderde hoorde hij muziek en dans. Hij riep een van de knechten en vroeg wat dat te betekenen had. Deze antwoordde: Uw broer is thuisgekomen en uw vader heeft het

gemeste kalf laten slachten omdat hij hem gezond en wel heeft teruggekregen. Maar hij werd kwaad en wilde niet naar binnen. Toen zijn vader naar buiten kwam en bij hem aandrong gaf hij zijn vader ten antwoord: Al zoveel jaren dien ik u en nooit heb ik uw geboden overtreden, toch hebt gij mij nooit een bokje gegeven om eens met mijn vrienden feest te vieren. En nu die zoon van u is gekomen die uw vermogen heeft verbrast met slechte vrouwen, hebt ge voor hem het gemeste kalf laten slachten. Toen antwoordde de vader: Jongen, jij bent altijd bij me en alles wat van mij is, is ook van jou. Maar er moet feest en vrolijkheid zijn, omdat die broer van je dood was en levend is geworden, verloren was en is teruggevonden."

Ter overweging

Het verhaal van vandaag dat we traditioneel kennen als 'De verloren zoon' wordt door Jezus verteld in een trits van verhalen van mensen die iets kwijt zijn: een muntje, een schaap. Als ze het teruggevonden hebben, willen ze de hele wereld laten delen in hun blijdschap. Jezus vertelt ook over die vader van twee heel verschillende zonen. De een is er zo een die altijd tot het uiterste gaat. Hij betaalt daar een zware prijs voor. Meer dood dan levend komt hij terug, in zijn eigen ogen niet eens waard om zoon te zijn van zo'n vader. En de ander hardwerkend, altijd in de buurt, in een vertrouwde omgeving, maar toch, geen idee van wat er in het hart van zijn vader omgaat.

Zonen van dezelfde vader. Een zoon die verloren raakt. Een jongeman die er ver van huis achter komt dat de weg die hij is ingeslagen doodloopt. Die zijn leven vergooit, die uiteindelijk de weg terug naar zijn vader inslaat en niet veel meer weet te stamelen dan: 'Ik heb het verkeerd gedaan. Ik verdien het niet om hier kind aan huis te zijn, om jouw zoon te heten.'

En een jongeman die altijd hard gewerkt heeft, geen domme dingen gedaan, geen geld over de balk gesmeten en op een dag ziet dat die wildebras van een broer van hem met alle egards behandeld wordt en als een prins binnengehaald. Wat kan die anders stamelen tegen zijn vader dan: 'En nu is die zoon van je teruggekomen en nu geef je een feest.' Dat het hart in vaders lijf omdraait als hij die jongste terug ziet komen, dat hij ieder in de vreugde om die zoon wil laten delen - de oudste kan er niet bij. Zoals het overigens ook in de

jongste niet was opgekomen dat zijn vader hem gewoon weer als zoon zou omarmen, en niet als een knecht of huurling zou ontvangen. Meer vreugde over één zondaar die zich bekeert dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben. En geen voorwaarden en mitsen en maren.

Een verhaal dat ons allemaal aan het denken mag zetten. In wie herkennen we ons? Waar horen wij thuis? De vader in het verhaal is ruimhartig. Hij wil iedereen op het feest, zo is hij. Hij kan zich niet voorstellen dat je geen feest

zou geven als je een kind hebt dat dood was en weer levend geworden is. Is er iets mooiers denkbaar dan dat de dood niet langer in je huis woont? En wie mag dat feest meevieren? Iedereen toch, wij allemaal?

Het verhaal vertelt over nieuw leven, leven dat de Heer ons steeds opnieuw geeft. Hij nodigt ons uit in het land van belofte en Hij verheugt zich in ons als we met Hem durven vieren dat niet de dood het laatste woord heeft. Daar mogen we naar uitzien: dat wij, al zijn kinderen, uitgenodigd worden om met Hem Pasen te vieren.

Vieringen in de parochie (30-31 maart)

Eucharistievieringen:

Zondag 30 maart, 10u00 te Joure

Dit is een gezamenlijke viering met pastoor de Zwart en pastor Halin, nadien koffiedrinken.

Zondag 30 maart, 19.00 uur **Vesperviering Balk**

Een heel goed weekend, geniet van "half-vasten" en gaag tot ziens!

*Namens het pastoresteam,
pastoor Albert Buter*

Voor de kinderen

Een vader met twee zonen

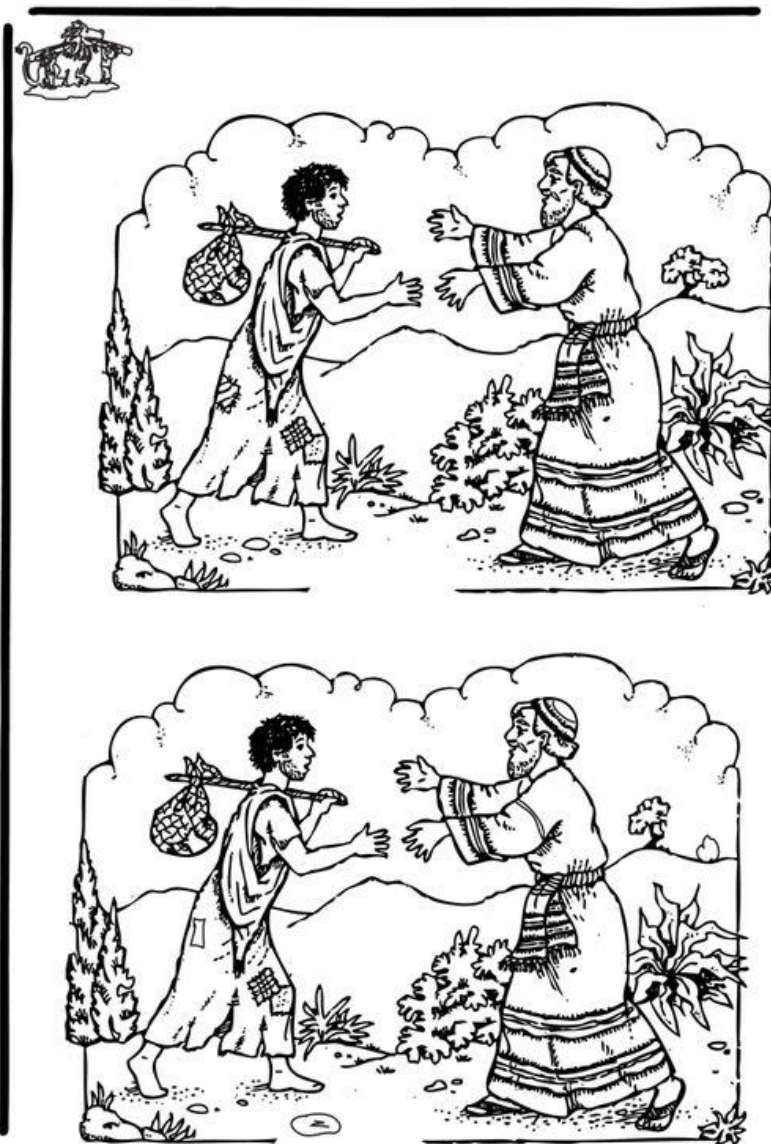
Jezus vertelde een verhaal. Er was eens een boer met twee zonen. Op een dag zei de jongste zoon tegen zijn vader: “Vader, geef mij alvast mijn deel van de erfenis.” Zijn vader gaf hem zijn deel en snel daarna trok zijn jongste zoon de wijde wereld in. Hij had een lui leventje, totdat zijn geld op was. Toen moest hij gaan werken. In het verre land waar hij woonde was honger. Niemand had genoeg te eten. De jongen vond uiteindelijk een baantje als oppas bij de varkens. Hij zag dat de varkens nog meer te eten hadden dan hij. Zittend bij hun voerbak bedacht hij dat hij beter knecht bij zijn vader kon zijn. Hij trok naar huis.

Onderweg bedacht hij dat hij tegen zijn vader zou zeggen: “Het spijt me, vader. Ik ben niet goed genoeg om uw kind te zijn. Maar misschien mag ik wel als knecht bij u werken.” Zijn vader stond op de uitkijk en zag hem van ver al aankomen. Hij rende naar hem toe en sloot hem in zijn armen. “Het spijt me, vader, ik ben niet goed genoeg om uw kind te zijn...”, begon de jongen. Maar de vader zei: “Wat ben ik blij dat je nog leeft. Kom, we bouwen een feestje.”

Ondertussen kwam de oudste zoon terug van het werk. Hij hoorde muziek en snapte er niets van. “Wat is er aan de hand?”, vroeg hij. “Je broer is teruggekomen”, vertelden ze hem.

Toen werd de oudste zoon woedend. Hij wilde niet naar binnen. Zijn vader kwam naar buiten en vroeg hem ook te komen feesten. Maar de oudste zoon zei: “Ik ben al die jaren bij u gebleven en ik heb hard gewerkt. Nooit heeft u een feestje voor mij gebouwd. En nu komt die andere zoon van u thuis. Hij heeft al uw geld weggesmeten. Voor hem wordt er meteen van alles uit de kast gehaald.”

“Oh, oh, zoon,” zei de vader, “jij was er altijd. Alles wat van mij is is ook van jou. Maar nu ben ik zo blij en wil ik feesten. Je broertje leek dood en nu is hij er weer, hij was kwijt en nu is hij weer gevonden.”

Zoek de verschillen...